

Følge af allerede sket Aflevering ikke skulde være i Stand til at forbeholde sig $\frac{1}{2}$ kg af Foraarsulden, kan Forbeholdet forhøjes tilsvarende for Efteraarsuldens Vedkommende, saaledes at dette i alt kommer til at udgøre 1 kg af Aarsproduktionen af Uld. — Der var ingen Uoverensstemmelse om Priserne, der skal betales Producenterne for den danske Uld — omend Mindretallet er af den Opfattelse, at den administrativt ansatte Maksimalpris for Uld noget forrykkede det hidtil gældende Prisforhold mellem dansk og fremmed Uld samt dansk Uld og Klude —, og man var ligeledes enig om, at de fastsatte Maksimalpriser skal være bestemmende for de Maksimalpriser, der skal fastsættes for de færdige Varer, inden disse føres i Markedet. Derimod var der Uenighed angaaende Kommissionens Sammensætning, idet Mindretallet foreslog at reducere Antallet til 11, medens Flertallet foreslog det udvidet til 17, idet man foreslog at sætte 3 Medlemmer efter Indstilling fra Det staaende Landbrugsudvalg og 3 Medlemmer efter Indstilling fra de mindre Uldspindier og Farverier og at indsætte et Medlem efter Indstilling af Dansk Tekstilarbejderforbund. — Folketinget fulgte med 74 St. mod 30 Flertallet, efter at Mindretallets Ændringsforslag var forkastet med 69 St. mod 27. — Landstinget vedtog Lovforslaget i den i Folketinget vedtagne Skikkelse, efter at et Ændringsforslag af N. K. Kristensen om at indsætte de i Folketinget af et Mindretal foreslaaede Bestemmelser om Tilbageholdelsesretten var forkastet med 27 St. mod 20.

Endnu anføres, at Mindretallet indenfor Folketingets Udvalg sluttede sin Betænkning saaledes: „Som Mindretallet det foreliggende Tilfælde har anset den administrativt trufne Ordning for saglig uheldig, saaledes kan Mindretallet heller ikke erkende Indenrigsministerens Berettigelse til, som i Bekendtgørelsen af 31. Maj d. A. sket, administrativt at paabyde Aflevering til en af ham fastsat Pris. Man formener, at Ministeren ikke efter Loven af 7. August 1914 har den hertil fornødne Bemyndigelse. Mindretallet har efter den saaledes givne Foranledning gennem Samraad med Indenrigsministeren søgt at erfare dennes Stilling til mulige Ændringer i fornævnte Lov, hvorved man navnlig havde tænkt paa en Tidsbegrænsning af Loven, og at en saadan almindelig Afleveringspligt kun kunde paabydes i Henhold til særlig Lov. Ministeren nægtede imidlertid fuldstændig sin Medvirkning hertil. Mindretallet maa dog uanset dette Ministerens Standpunkt anse det for udelukket, at Ministeren i fremtidige lignende Tilfælde administrativt paabyder Producenter Afleveringspligt“.